

HCV ENFEKSİYONU NEDENİ İLE İNTERFERON ALFA TEDAVİSİ ALAN BİR HASTADA KETOASİDOZ TABLOSU İLE ORTAYA ÇIKAN TIP1 DİYABETES MELLİTUS

Burçak Polat¹, Eda Önal¹, Gülfem Kaya¹, Ali Tam¹, Reyhan Ersoy², Bekir Çakır²

¹Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Kliniği

²Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi, Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ

- Hepatit C enfeksiyonunun standart tedavisinde pegile interferon- ribavirin kombinasyonu uzun yıllardan beri kullanılmaktadır.
- Pegile interferon otoimmün hastalıkları tetikleyerek Tip1 DM gelişimine sebep olabilir.
- Tip 1 DM pankreas beta hücrelerinin özellikle T hücre aracılı immünite ile harabiyetine bağlı ortaya çıkar.
- Bu bildiride hepatit C enfeksiyonu nedeni ile antiviral tedavi almakta iken diyabetik ketoasidoz tablosu ile hospitalize edilen ve Tip1 DM tanısı alan bir olgu sunulmuştur.

OLGU

- 44 yaşında erkek hasta acil servise birkaç gündür olan çok su içme, sık idrara çıkma, ağız kuruluğu, halsizlik, yorgunluk şikayetleri ile başvurdu.
- Hastanın hepatit C enfeksiyonu nedeni ile 40 haftadır pegile interferon ve ribavirin tedavisi almakta olduğu öğrenildi.
- Tedavinin 4. haftasında otoimmün tiroidite bağlı hipotiroidi tanısı ile L-tyroxin replasmanı başlanmış.
- Yapılan tetkiklerde plazma glukoz düzeyi 585 mg/dl, idrar ketonu +++ poz, kan gazında pH:7.27, HCO₃ düzeyi ise 15 mmol /lt idi.
- Diyabetik ketoasidoz tanısı ile tedavi altına alındı.
- İnsülin tedavisi başlanmadan önce gönderilen cpeptid düzeyi < 0.5 ng/dl olarak geldi. Anti GAD pozitif, anti insülin ve anti adacık antikorları ise negatif geldi.
- Hastaya DKA tedavisi sonrasında intensif insülin tedavisi başlandı ve kan şekeri regüle edildi.
- HCV Genotip 1 olması nedeni 48 haftalık antiviral tedavi planlanmış olan hasta gelişen DM komplikasyonu nedeni ile tüm riskler anlatılmasına rağmen tedaviyi 40. haftada kendi isteği ile sonlandırdı.
- Gönderilen serum HCV RNA düzeyi negatif olarak geldi.

Tablo. Hastanın labaratuvar verileri

Plazma glukoz	585 mg/dl
İdrar keton	+++
Kan gazında PH	7.27
Kan gazında HCO₃	15 mmol/lt
Serum üre -kreatinin	50mmol/lt/- 1.2 mg/dl
C-peptid	0.5 ng/dl
İnsülin	9uIu/ml
Anti GAD	pozitif
Anti İnsülin antikor	negatif
Anti Adacık antikor	negatif
Hemoglobin A1c (%)	6
AST	13 U/lt
ALT	17 U/lt
GGT/ALP	48/160 U/lt
HCV RNA	Negatif
HCV GENOTİPİ	Genotip 1b
TSH	3.5 mIU/ml
Anti TG/Anti TPO	300/>1000 IU/ml

SONUÇ

- Tip 1 DM gelişimi için peg inteferon bilinen bir risk faktörüdür.
- Tip 1 DM patogeneğinde beta hücre harabiyetinden daha çok hücresel immünite sorumlu tutulsa da otoantikorlar devam eden harabiyetin birer göstergesi olarak klinikte kullanılırlar.
- Bizim olgumuzda olduğu gibi tedavi sırasında otoantikorlar pozitifleşebilir.
- Bu durumda hastaların antiviral tedavi öncesi ve süresince kan şekeri ve otoantikorlar yönünden taramaları yapılmalı ve seropozitif vakalar olası diyabet gelişimi açısından önceden bilgilendirilmelir.